

Til § 11.

1. Stk. svarer til Ulykkesforsikringslovens § 23, 1. Stk.

Efter Ulykkesforsikringslovens § 23, 2. Stk., er Ydelse af Sygebehandling til den tilskadekomne afhængig af, at han er Medlem af en Sygekasse, hvorhos der kun ydes saadan særlig Sygebehandling, som det ikke paahviler Sygekassen at yde, jfr. dog med Hensyn til det sidstnævnte Punkt den af Udvalget foreslaaede Ophævelse af Begrænsningen til *særlig* Sygebehandling.

Man har imidlertid fundet det bedst stemmende med Statens særlige Erstatningspligt overfor den tilskadekomne værnepligtige, at Staten (Arbejderforsikrings-Raadet) overtager Udgifterne ved al den Sygehjælp, der anses nødvendig til Behandling af den anerkendte militære Invaliditet, uafhængig af, hvorvidt vedkommende er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse (statskontrolleret Sygeforening), alt dog forudsat, at Sygebehandlingens ikke ydes den paagældende af de militære Myndigheder.

Hvis en Sygekasse overtager Behandlingen, findes det rimeligt at give den Krav paa Refusion fra Statskassen, idet denne ikke bør lukrere ved, at den paagældende er Medlem af en Sygekasse.

Den gældende Invalidforsørgelseslov giver ikke Hjemmel for Afholdelse af nogen Udgift til Sygebehandling m. v., hvorfor den her foreslaaede Ordning vil medføre en væsentlig aarlig Merudgift, uden at man dog ser sig i Stand til at anslaa dennes Størrelse.

Til § 12.

Svarer i Realiteten til Ulykkesforsikringslovens § 24, saaledes som denne foreslaas affattet af Udvalget.

Til § 13.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 26, saaledes som denne foreslaas affattet af Udvalget, idet man dog har ment at kunne foreslaa Dagpenge fastsat til 80 pCt. af Daglønnen i Stedet for som i Ulykkesforsikringsloven $\frac{2}{3}$ under Hensyn til, at det her drejer sig om Paadragelse af Invaliditet under tvungen Tjeneste.

Til § 14.

Da vedkommende først fra det Tidspunkt, da han normalt (bortset fra Invaliditeten) skulde hjemsendes, kan anses for at lide et Tab i Arbejdsindtægten paa Grund af en paadragen Invaliditet, er det foreslaaet, at Dagpengene løber fra Hjemsendelsen, eller, hvis denne udskydes paa Grund af Invaliditeten, fra det Tidspunkt, da Hjemsendelsen skulde have fundet Sted.

I Ulykkesforsikringslovens § 25 er det dernæst, for ikke at svække den frivillige Sygeforsikringsbevægelse, fastsat, at Dagpenge først ydes fra den 14. Uges Begyndelse, hvis den tilskadekomne ikke er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse.

Under Hensyn til det for Invalidforsørgelsen særlige Erstatningsgrundlag (Tvangsmomentet) findes det dog rimeligt og forsvarligt, at Staten straks træder til for at afhjælpe Følgerne af en paadragen Invaliditet, saaledes at der af Staten ydes Dagpenge, uanset om vedkommende er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Dette Synspunkt fører naturligt til, at hvis vedkommende er Medlem af en Sygekasse og faar Dagpenge fra denne, bør den, indenfor det ydede Dagpengebeløb, indtræde i paagældendes Ret til Dagpenge efter nærværende Forslag.

Til § 15.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 27, saaledes som denne foreslaas affattet af Udvalget.